

Butlletí de l'Estat Català

Soldats de la República Catalana

Els temps presents i els que s'acosten obliguen sense cap mena d'excusa, a aconseguir l'unió sagrada de tots els qui estiguin disposats al màxim sacrifici per l'ideal de la nostra Independència.

Per això cal que s'organitzin les forces de tots els antics sectors del nacionalisme radical. Davant la solemnitat del moment hem d'arrecorran tots els prejudicis de capelleta, de personalismes i partidismes, cal que tots siguem soldats de la República Catalana.

S'ha aconseguit per n una direcció i està acabant-se una organització seriosa de les nostres forces. Pensem que com més aprop estem de l'hora solemnnial en què pot ésser un fet el triomf dels nostres ideals, més necessàries són aquestes tres virtuts (fins ara molt poc observades pels separatistes catalans): Plena Confiança, Perfecta Disciplina i Absoluta Reserva.

Podem tenir confiança perquè si bé som pocs, som encara molts més i molt millors que els nostres enemics; hem de tenir disciplina perquè sense ella el fracàs seria inevitable, pensem que serà molt més profitosa una acció modesta però organitzada, que grans gestes heroiques però anàrquiques. Per a donar satisfacció a un afany de confiar secrets i donar notícies sensacionals podem comprometre l'Independència de la Pàtria, i al mateix temps posar-nos en perills tan greus com innecessaris. Cal sobretot que sapiem conspirar, Tota cura en aquest sentit serà escassa. Aquesta publicació que és avui el portaveu dels que volen i preparen la guerra santa de la Independència Catalana, heu de propagar-la i reservar-la a l'hora, amb aquell zel i aquell zel i aquell compte amb que els primitius cristians portaven els sants misteris. Saquíu-molt bé a quines mans la poseu i destruïu-la totseguit que hagi fet el servei.

Els èxits espanyols a Catalunya

Els procediments crimsinosos del general Martínez Anido, han estat posats nn cop més a la pràctica.

Als catalans N'Anton Rovira i Virgili i Pelai Vidal de Llobatera se'ls feu responsables amb llur llibertat i llur vida, si durant l'enterrament que tingué lloc el dia 1 de Febrer, els nacionalistes catalans provocaven qualque desordre.

També, mentre el cap dels comunistes Maurín era portat al castell fatídic de Montjuïc, els seus companys Desideri Trillas, Domènec Tirado i Hilari Arlandis, eren distribuïts en tres delegacions de policia, menaçats d'aplicar-los la "ley de fuga" si durant la manifestació al ludida es produïen disturbis.

Raditx a la presó

Darrera Raditx la nacionalitat croata va formant se. Aquesta és la missió de l'heroi; el seu sacrifici és la creació de noves valors per a la col·lectivitat.

Raditx està empresonat, i pot ésser condemnat a mort pels enemics de la seva Pàtria. Però la presó de Raditx i la seva sang, serà per la Croàcia, la promesa de la seva futura lliberació.

L'intensa acció revolucionària de Raditx pot ésser purtarà ara greus dissort a la seva terra, pot ésser l'actuació del capdill farà que les presons d'Ingueslavia s'emplenin de patriotes, pot ser les multituds irades seran sacrificades a la furor dels opressors, potser l'incendi arborarà casals i pobles, potser els exèrcits enemics trepitgin sembrats, destrueixin les collites, potser l'obra de Raditx portarà la misèria, la fam i la mort. Però portaran, també, per les terres de Croàcia, davant dels exèrcits del tirà, entre mig i al seu darrera, l'ànima santa de la Pàtria que vol ésser lliure i cerca en la dignitat la suprema raó per a conquerir aquesta llibertat.

La llibertat dels pobles no la conquisten les entremaliadures d'un advocat astut, La llibertat no és un plet que es guanyi fent la traveta a l'enemic que bada. L'enemic de la llibertat d'un poble està sempre a l'aguait, el badoc es aquell que pensa que el camí de l'astúcia és el millor camí. La llibertat d'un poble oprimat sols la conquista l'espasa; les terres irredentes sols poden ésser redimides amb la sang dels seus fills.

La llibertat no és patrimoni dels covards ni dels pobres l'esperit. Darrera de tot ésser lliure té d'haver-hi un cor disposat a defensar aquesta llibertat. Sols nostra vida és l'esperança de nostra llibertat; l'opressor no en sab res de drets ni de justícies; per a l'opressor el dret i la justícia és el ferro de les manilles i el fuet de càstig.

Els pobles que lluiten noblement, dignament, tard o d'hora la tindran. Vençuts cent voltes, reviscolaran cent i una, i aquesta serà la definitiva. I venceran perquè ee fet són lliures; en la més afrosa opressió, si per lliurar-se'n no estalviaven sacrificis ni martiris, de fet eren lliures; el tirà era sempre un estranger en aquella terra.

Raditx màrtir, la Croàcia martritzada, són l'alliberació de la Croàcia.

L'Herói s'acrificat és el creador de pobles. L'Herói portant el sacrifici darrera d'ell és el qui dona una dignitat a la Pàtria.

I l'hora de l'Herói és sempre bona, tan és que vagi sol i serveixi d'exemple, com que sigui capità d'un estol do màrtirs. Darrera el màrtir ve la llibertat.

Catalunya, pàtria nostra, fins ara la lluita per la teva llibertat era una festa. Eren les banderes als balcons, eren els aplecs i sardanes, eren els core per les caramelles, eren campanyes electorals i votants matiners, eren, en fi, tot això que ha fallat.

Ha fallat perquè mai podia ésser fructidor. La llibertat de Catalunya la conquistarem cantant, però marxant cap ra combat; la conquistarem joiosos però gaudint la joia immensa del qui compleix amb un deure sagrat que el porta fins el sacrifici; nostres banderes onejaran al vent tempestuosos però seran com llengres de foc i com foc arboraran tota la nostra terra en un esperit de revolta. L'Herói ferit mortalment en la batalla, buidant tota la seva sang damunt els rostolls, besant amb els seus llavis exangües les pedres dels roquissers, serà la santa ofrena que farà a la llibertat de Catalunya.

I vosaltres que feu?

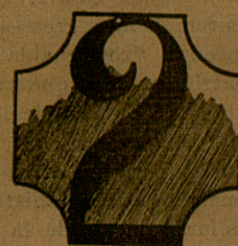
Hi ha molta gent que es deia catalanista i separatista que es diu desenganyada perquè no es fa res i que així que els demaneu ajut, us contesten: Ja veuren, jo ja estic desenganyat. Tan bona avinentesa com havem tingut i no s'ha fet res, res, res.

A aquests senyors, pregunteu-los tot seguit: I vos que heu fet? A qui heu anat a trobar? Amb qui heu parlat de fer quelcom? I trobareu que són catalanistes que esperen que els vagin a cercar a casa i a les-hores us donen una petita almoïna i us diuen veïam que fareu!, però no són capaços d'acompanyar-vos on caldria anar per fer quelcom.

Quan hom ens pregunta: Que feu vosaltres? Nosaltres responem: el que vos ens permeteu fer que no feu res i critiqueu als altres, que no ajudeu a ningú i voldríeu que els altres us treguessin les castanyes del foc.

A tots aquells que pregunten que fem, els diem que tenim companys empresonats, d'altres exiliats i una organització cada dia més estesa i que ells encara no han sortit de casa per por o per mandra.

Ordre General

PREU 2 PESSETES

Aquesr és el facsimile de segell amb el qui d'aquí endavant deuran cotitzar tots els afiliats a ESTAT CATALA.

Tornem a advertir que a partir d'aquesta data queden anul·lats tots els altres segells de cotització que han vingut circulant fins avui.

En el nombre vinent donarem el facsimil dels de 1 i 5 pessetes i que seran els únics vàlids i llegítims d'ESTAT CATALA.

També preguem que per a evitar malversacions no sigui lliurada cap quantitat si no és a canvi dels rebuts quin facsimil oportunament publicarem.

Comité Secció de Defensa.

Voler convèncer als espanyols de la necessitat que tenim d'ésser lliures, és voler que el sol surti de nits o es pongui a la matinada.

LE COURRIER CATALA

Demaneu-lo al vostre cap.

Preu: 1 pesseta.